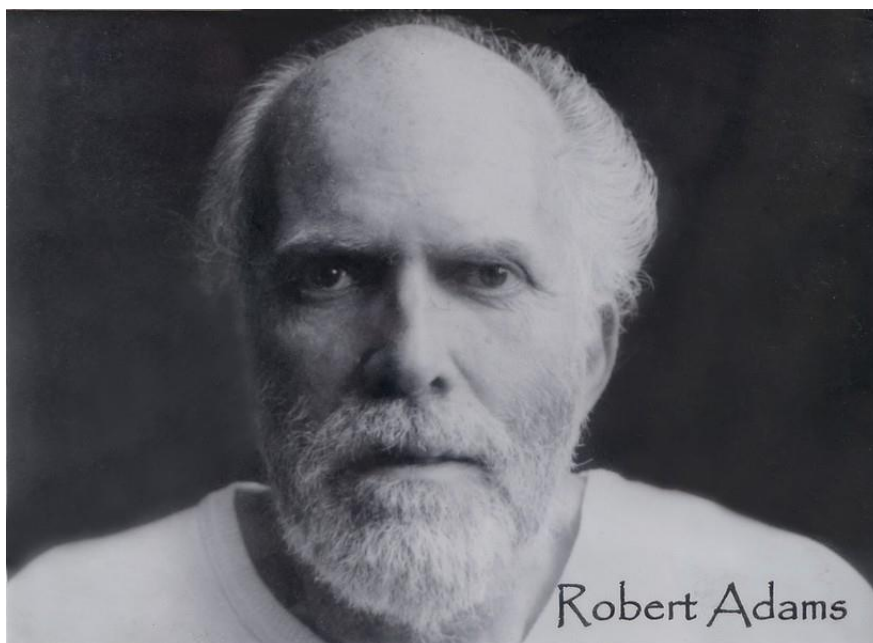

Džňánin nepřichází v míru

satsang s Robertem Adamsem z 10. 10. 1991

(zveřejněno na www.rudolfskarnitzl.cz)

Robert: Dobrý večer. Džňánin nepřichází v míru. Většina lidí věří, že když se dostanou k duchovnímu mistrovi, tak duchovní mistr přinese do jejich životů mír, harmonii, štěstí, hojnost, radost, lásku. Ve skutečnosti se většina lidí obrací k duchovnu, protože chtějí zdokonalit svůj lidský plášť. Nejsou se svými životy spokojeni. Něco jim chybí. Proto se obrátí k duchovnu s představou, že se v jejich lidském světě vše zlepší. To je tragický omyl.

Satguru – mudrc – džňánin – všichni přicházejí váš život převrátit. Vytáhnout vás z vaší samskáry. Rozpustit vaši karmu, aby vás osvobodili. Ale aby to mudrc vykonal, tak nic nepřidá.

(Následuje přestávka, protože psi v sousedství začali svorně výt.)

Robert: Máme tu pěvecký sbor. *(smích)*

Návštěvník H: Jen opakují, co jste říkal. Souhlasí s vámi.

Robert: To je hezké. Jsou to asi vlkodlaci.

Tak dál. Duchovní mistr nepřichází, aby vás potěšil. Pravý duchovní mistr není laskavá holubička, která přináší vlídnost a dobrou útěchu. Pokud to tak dělá, pak on či ona není pravým duchovním

mistrem. Je to tak, že jste již plni všemožných nesmyslů, myšlenek, pojmů, hloupostí a veteše z předchozích životů, a toto musí být z vás vytaženo ven. Takže mudrc jistými metodami, jistými způsoby zapříčiní ve vašich životech jisté události proto, abyste se osvobodili.

To je důvod, proč vlastně jen zralí lidé přitáhnou pravého mudrce. Pokud by nezralý člověk přitáhl pravého mudrce, pak nevydrží jeho oheň. Bude pro něj příliš horký. Protože v jejich životech se začnou pálit všechny zbytečné krámy. Znamená to, že se bude zdát, že se všechno postupně zhorší. Lidé přijdou za mudrcem se svými zdravotními problémy a ty se ještě zhorší. Někteří lidé dokonce zemřou. Lidé přijdou za mudrcem, aby rozšířil jejich bankovní konto, a pak zkrachují.

Celá myšlenka je v tom, že váš přístup k mudrci musí být bezpodmínečný. Nemůžete si dělat dopředu představy o výsledku a o tom, co se ve vašem životě má stát. Přesto si můžete být jistí, že jak čas poplyne, všechna vaše takzvaná veteš vyhoří a vy se stanete volní – pokud vytrváte. Proto mudrc nepřichází v míru. Pokud hledáte mír, pak jste na špatném místě.

Vaše skutečná podstata už je v míru, vy jste mír, tak jak jej můžete hledat? Jak můžete chtít hojnost, když tím jste? Jak můžete potřebovat zdraví, když ve vás nikdy nebyla žádná nemoc?

V začátcích je těžké tomu porozumět. Protože pořád přemýšlíme, přemýšlíme, přemýšlíme a analyzujeme, jak by mělo vše být. To je další chyba, kterou děláme. Pokud chceme prožít přítomnost mudrce v našem životě, musíme se zcela odevzdat a věřit pravému Já (Self), které je mudrcem, které je vědomím.

Musíme odevzdat naše touhy, naše špatné i dobré pocity, naše představy toho, jak by vše mělo být, naše pojmové myšlení, musíme se toho zcela vzdát. To je důvod, proč toto učení není určeno všem lidem, zvláště na západě. Protože jejich ega jsou příliš silná a snadno se rozčílí.

Jaký je rozdíl v tom, co se ve vašem životě děje? Záleží na tom, jestli jdete tudy či tamtudy, takto nebo jinak, nahoru nebo dolů, dolů nebo nahoru, na východ nebo na západ, na jih nebo na sever, do nebe či do pekla? Je v tom nějaký rozdíl? Proč se znepokojujete o svoji budoucnost nebo o svoji rodinu, či práci a všechno ostatní? Kdybyste se jen vzdali všech těchto myšlenek. Vzdáním se mám na mysli odevzdání. Vypusťte to z vašeho každodenního myšlení a získáte víru síly uvnitř vás. Pak uvidíte věci tak, jak jsou. Když říkám, jak věci jsou, nemyslím tím čas a prostor. Pokud byste se právě teď vzdali svého těla, byla by to nejužasnější věc, jak byste mohli udělat. Pak můžete zažít svobodu, kterou hledáte.

Zní to zvláště, ve skutečnosti nemáte žádné tělo, kterého byste se mohli vzdát, nic se neděje, není žádný pohyb. Není žádný pohyb v čase a prostoru a není čas a prostor, aby se něco mohlo pohybovat. Nic nekonáte. Žádná věc se nikdy nestala. Přesto zažijete naprostou svobodu a úplné osvobození.

Vím, že někteří z vás neví, o čem mluvím. Ani já sám nevím, o čem to mluvím. Nicméně to zní dobře. *(smích)* Nikdy nedokážu pochopit, proč nebo čeho se obávat. Co si myslíte, že se vám může stát? Čeho se bojíte? Kolikrát jsem vám vysvětloval, že podkladem existence je nekonečná láska. Absolutní skutečnost, čisté uvědomění. To jste vy! A přesto to nepřijmete.

Znepokojujete se televizními zprávami, zprávami o akciových trzích, tím, co se stalo v Evropě. Kdybyste tu byli před pěti sty lety, tak by se odehrávalo to samé. Jen by se změnila jména. Svět je docela legrační. Svět je vtip, kosmický žert a dělá si srandu z vás. Dokud se neprobudíte. Věčně

přemýšlíte, přemýšlíte, přemýšlíte – zkoušíte změnit zlo v dobro. Doufáte, že vás nyní čeká dobrý týden. Doufáte, že vás nic nebude bolet.

Přesně na tohle poukazují. V čem je rozdíl? Žádný rozdíl tu není. Jste děti vesmíru. A vydáte se vzhůru, pokud se vzdáte všech těchto krámů. Slovy vydat se vzhůru, mám na mysli, že se jimi už nebudete znepokojovali. Pokud máte rakovinu v konečném stádiu, je to v pořádku. Překypujete-li zdravím, je to v pořádku. Máte-li milióny dolarů, je to v pořádku. Nemáte-li ani dolar, taky je to v pořádku.

Ale jakmile začnete porovnávat. Jakmile začnete posuzovat, i když pro vás neexistují rozdíly, tak v tomhle případě začnete cítit, že se cosi děje. Dokud tu existuje sebemenší vnímání rozdílností, pak se miska vah stává nevyváženou a vy vnímáte tyto rozdíly ve svých životech.

Takže vy jste příčinou bídy a příčinou všeho, co se ve vašem životě stane. A to jednoduše proto, že tu kromě vás nikdo jiný není. Ostatní se jen zdají být. Svět se zdá, že existuje. Zdá se, že se odehrála nehoda. Vzájemná nelidskost se jen jeví. A toto zdání se je velmi silné. Opravdu se to odehrálo? A komu se to odehrálo?

Z jakéhosi podivného důvodu se zjevila a do existence vstoupila věc, nazývaná ego. A je to ego, které všemi těmito zkušenostmi prochází, ne vy, ale ego. Oddělte se od vašeho ega a sledujte a pozorujte, jak ego všemi těmito zkušenostmi prochází, pláče, směje se, zažívá bolest a zdraví, je ustarané, hněvá se. Jen pozorujte ego, jak všechno dělá.

V rozsahu, v jakém jste schopni toto pozorovat, bude ego slábnout. Ego nemá rádo, když je pozorováno. Chce být pánem a mít úplnou kontrolu. Ale pokud jej začnete bez reakcí sledovat, jen sledovat, bez jakýchkoli pocitů, pak se začne vytrácet. A jakmile se ego rozptýlí, je tu ryzí štěstí.

Nehledejte štěstí, jako byste hledali svatý grál. K nalezení štěstí nemusíte cestovat do zámoří, nemusíte odříkávat zaručené modlitby nebo cvičit jógínská cvičení kundaliní. Jen poodstupte a dovolte egu, aby samo shořelo. Tak se osvobodíte.

Pokud se zkoušíte osvobodit tím, že vylepšujete svůj lidský život, je to jako lití oleje do ohně. Ego tím vzrůstá. Kdy se to naučíme? Až projdeme nesčetnými zkušenostmi. Donekonečna a znovu opakujeme ty samé chyby. Ukáže se, že odhodíme jedno tělo a vezme druhé. Procházíte tolika životy. Hledáte, bojujete, zkoušíte svůj život zlepšit. Kdy konečně poznáme, že to není cesta?

Nemusíme se pokoušet všechno zdokonalovat. Zkusme se obrátit dovnitř, abychom se zbavili názoru, že musíme něco zlepšovat. Vidíte ten rozdíl? Musíme odstranit představu, že něco je špatně nebo správně. Nepokoušejme se dozvědět něco nového, abychom to přidali k tomu, co již máme. Tím se jenom zvyšuje velikost ega.

Je to jako lézt po horách a nést na zádech deset ranců. Jsme vyčerpaní, potíme se, sotva jdeme. Moudrý člověk proto odkládá jeden ranec za druhým a zmenšuje svůj náklad. Pouze blázen by pokračoval v chůzi po horách s deseti ranci. A tak je to s námi. Zdá se, že neseme celý svět. Se všemi starostmi, nesmysly, obavami a zklamáními. Zdá se, že všechno neseme na svých bedrech. Místo, abychom se toho zbavili, zvětšujeme náklad učením se nových věcí. Nové systémy jógy, nové učitele a nové techniky přidáváme k těm starým technikám.

Jinými slovy, nikdy se nezbavíme starého, nežli přijmeme nové. Takže si na záda naložíme jedenáctý ranec, dvanáctý a třináctý. A šplháme vzhůru do kopce, sotva se potácíme. Ale jsme příliš hloupí, abychom ranec odhodili. Tohle v životě děláme.

Jdeme po tomto a jdeme po támhletom, hledáme nové lékaře a nové indické vůdce, hledáme nového gurua, nové učitele, novou radu, nový význam. Všichni sbíráme více informací, jen více informací. Čteme nové knihy a říkáme: „Páni, tohle jsem dříve nevěděl. Ta knížka je zajímavá.“ Přidáme to ke všemu ostatnímu, co jsme se již naučili, a tím se staneme více intelektuální. Staneme se intelektuálním oslem.

Pamatujeme si všechny slova a vědomosti, ideje, citáty. A pokračujeme ve sbírání, sbírání a sbírání. Ale to jsme na špatné cestě. Potřebujeme odkládat, odkládat, odkládat a ne sbírat. Musíme se odnaučit přesně to, co jsme od svého dětství dozvěděli. Musíme se vyprázdnit, ne získávat nové znalosti.

Prázdnota je poznáním. Prázdnota je jen jiné jméno pro moudrost, pro džňánu. Zkuste si pamatovat, že čím většího nákladu se zbavíte, tím více bude ve vašem životě harmonie, míru a štěstí. A to díky skutečnosti, že harmonie, mír a štěstí jsou vaší skutečnou podstatou. Není to něco, co musíte někde hledat. Tohle se tedy snažte zapamatovat. Nemusíte hledat, nalézat či objevovat nějaké jiné tělo, aby vám tyto vědomosti dalo. Vy jste to! Jen se to ve vás schovává.

Je to, jako byste měli svíčku a kolem ní stále dávali nové a nové vrstvy látky, plamínek ale hoří uvnitř. Zapomenete na oheň uvnitř a hledáte světlo. Jakmile odstraníte vrstvy látky, světlo se stane zřejmé. Jednoho dne odstraníte poslední vrstvu – a světlo tu vždy bylo. Nikdy nezmizelo. Vy jste to světlo. Proto je psáno: „Vy jste světlem světa.“ Fred má tuto větu rád.

Fred: Je to v písmu.

Robert: Jo. Vy jste světlo světa – je to pravda. Ale vy to neberete na vědomí. Berete na vědomí vrstvy látky. Pak jsou zde problémy a neslučitelnost. Věci se jeví jako nesprávné. Vždy jste připraveni to připustit. Vždy jste připraveni se zastávat svých práv. Bojovat za své smýšlení. Přesto právě toto musíte nechat být. Všechny zbytečnosti musí zmizet. Vlastně se musíte stát prázdní. Naprosto prázdní.

Neexistuje nic, co by vás mohlo zranit. Jak už jsem dříve vysvětloval, události, které se vašem životě dějí, vás zdánlivě zraňují. Používám slovo zdánlivě, protože zranění je jen jakýsi jev, se kterým nikdy nemůžete srůst. Proto opravdový mudrc, on či ona, vstoupí do vašeho života proto, aby se dotkl vašich citlivých míst. Aby se poznalo, co vlastně jste. Aby bylo jasné, co se stane – jestli jste opravdu stateční a dokážete vytrvat nebo jestli jste slabí a utečete pryč.

Uvažujte o událostech, které zrovna nyní procházejí vaším životem, ať už jsou dobré či špatné. Stále existují lidé, kteří mi říkají: „Roberte, myslím, že tohle učení pro mě není nutné, protože mám všechno, co chci.“ To je právě příklad, jak vůbec učení neporozumět. Pokud je svět jen iluzí, pokud opravdu neexistuje, pak mít vše, co potřebujete, je jen dvojí iluze. Cílem je naopak nic nechtít. Zní to paradoxně. Ale všechno je dané. Máte správnou péči.

Vezměme si pomerančovník. Pomerančovník je obtěžkán pomeranči, ale pokud je nesesbíráte, tak shnijí. Nové pomeranče pak nebudou růst. Čím více pomerančů sesbíráte, tím větší úrodu budete mít v dalších letech. Pomeranče chtějí být sesbírané, aby mohly vyrůst nové.

Tak je to s vašimi životy. Když se něčeho držíte, pak stagnujete. Jsme určeni k tomu, abychom všechno pustili, nechali to jít, nedrželi se toho. Proto řekl Bůh Mojžíšovi, který se vydal na čtyřicetileté putování pouští: „Každý den dostane z nebe novou manu, ale neschraňujte ji. Podělte se s každým a zbytek vyhodte. Každý den vám poskytnu čerstvou manu.“

Těm, kteří neposlechli a odložili si manu na další den, se přihodili strašné věci. Hádali se mezi sebou, kvůli maně spolu navzájem bojovali, tvrdili, že jí zítra nebudou mít dost a zemřou na cestě. Ale ti, kdo měli víru v boží slova a neznepokojovali se zítřkem, měli všeho dostatek a došli do země mléka a strdí. Myslí, že takhle se to v příbězích vypráví. Kde byla země plná mléka a strdí? Ty to nevíš, Frede?

Fred: Na poušti?

Robert: No výborně. Je to zkrátka jako s námi. Děláme věci špatně. Celý světový bankovní systém je zkrátka spiknutí, aby se jistí lidé stali bohatí. Celý svět je nesmyslný, a dokud jsme na světě, přichází utrpení. Setrváváním ve světě mám na mysli mentální setrvávání.

A opět, neznamená to, že vám říkám, ať se vzdáte vaší práce a žijete v jeskyni, ať opustíte svoji rodinu. Pokračujte ve vaší práci a ve všem, co musíte udělat, ale uvolněte svoji mentální připoutanost k osobě, místu, či věci.

Vše začíná ve vaší mysli. Znovu vám říkám, jako už tolikrát, neznepokojujte se tím, jaký bude výsledek vaší práce, jestli bude vykonána či nikoli. Síla, která dává růst trávě, která způsobuje, že slunce svítí, je přesně ta síla, která udržuje a podporuje život. Tato síla bude udržovat a podporovat i vás. Pokud jí věříte a máte v ní důvěru.

A jednoho dne poznáte a zjistíte, že tou silou jste vy! Že ten údržbář a ochranář vychází od vás. Vy jste dali život celému světu. Kvůli vám existuje vesmír. Je to vámi vykonaný hřích. Pozorujte, co jste udělali. Pěkný nepořádek. Tak, co s tím chcete dělat?

Je to, jako byste při výdechu vytvořili vesmír a při vdechu ho zničili. Je to pěkný portrét Boha. Říká se, že boží dech trvá 240 000 let. Takže když Bůh vydechuje vesmír, vzniká a trvá přibližně 240 000 let. Pak Bůh vdechne a všechno se na dalších 240 000 let rozpustí. Následně Bůh opět vydechne a zase stvoří vesmír. To je pěkně pitomá historka. *(smích)*

Ať je to jakýkoli příběh, je to jen příběh a je to lež. Nemohu vám jen tak říci, že nic neexistuje. Nemyslet, je způsob, jak na to přijít. Začněte u sebe. Dokážete-li se zbavit svého těla a jednoho dne si tak uvědomit, že nejste tělem či myslí, pak pro vás zmizí celý vesmír. Tak se ale nezkoušejte zbavovat ve svém životě nějakých konkrétních věcí, protože ty by byly nahrazeny jen novými věcmi.

Pokusíte-li se zbavit svého manžela nebo ženy, pak přijde jiný nebo jiná, ještě horší než předchozí. A tak to jde stále dokola. Nepokoušejte se čehokoli zbavovat v zevním smyslu. Pracujte na odstranění lží, které jsou v mysli. To je vše, co musíte udělat. Není to nic těžkého. Jednoduše odcvrkněte „já-myšlenku“. „Já-myšlenka“ je viníkem. Vše, o čem tu hovořím, se vztahuje na „já-myšlenku“.

Proto nám velcí mudrci říkají, že pokud se naučíme odstranit já-myšlenku, spatříme vše jinak. Vše na tomto světě zmizí. Protože vše je jen já-myšlenka, a pokud se mě týče, tak nejsnazší cesta, jak to udělat, je pátrat po místě, odkud já-myšlenka vychází. Může být něco snadnějšího? Prostě jen zjistěte, odkud já-myšlenka přišla, a to odstraní všechny problémy, které jste kdy měli. Stanete se svobodní. To je vše, co musíte udělat. Věnujte svůj čas na zkoumání sebe sama, na to, odkud přišla já-myšlenka. Může být něco jednoduššího? „Odkud přišla já-myšlenka?“ Na tuto otázku neexistuje žádná odpověď, protože odpověď by jen posilovala vaše ego. Proto neexistuje odpověď.

Sledujte já-myšlenku k jejímu zdroji a „místo“, které se takto vyjeví, je duchovní Srdce. Duchovní Srdce je vědomí, absolutní skutečnost, Bůh, nirvána, sat-čit-ánanda. Brahman. Když se já-myšlenka v duchovním Srdci rozpustí, stanete se prostě svým pravým Já. Všechno musíte udělat právě teď, udělat to a budete svobodní.

Bez obav se ptejte nebo řekněte jakoukoli hloupost, zkrátka co je vám libo.

Návštěvník F: Pane, minulý čtvrtek jste nám říkal o někom, kdo tvrdil, že pro člověka je guru v lidské podobě podstatný...

Robert: Je to tak pro většinu lidí.

Návštěvník F: Z toho, co jste řekl, mám dojem, že to není nezbytné. Takže moje myšlenka je ta, že je tu jakási individualita, která věří ve své Srdci, že již krouží kolem satgurua, přičemž hlava člověka je již v čelistech tygra a měl by ... měl by... guru pak odloží své tělo, ale ta individualita si myslí, že může odejít a najít si dalšího satgurua, ale to jen jakási planá naděje, že?

Robert: To, o čem jsem tu mluvil minulý čtvrtek, bylo pro začátečníky, kteří nedávno nastoupili cestu. Jsou v přítomnosti satgurua a ten se v té době rozhodne odložit své tělo. No a pro ně je dobrým nápadem jít hledat někoho jiného. Je to jen proto, že jsou na začátku a nejsou dost silní, aby pokračovali sami.

Ale pravý stoupenec, žák, který byl alespoň chvíli ve společnosti mudrce – mudrc se již od něj nikdy nemůže oddělit. Mudrc je stejný, ať už je v těle či bez těla. Rozdíl je jen ve vašich očích. Vy vidíte, že mudrc odložil své tělo, tedy to, co nazýváte smrtí. Ale v očích mudrce nic takového neexistuje. Není žádné narození, není žádná smrt. Není příchod, není odchod.

Existuje jen jediné a toto jediné je vědomí a vědomí je samostatné. Není kam jít. Pravý stoupenec to ví a pravý stoupenec je vždy vpleten do vědomí mudrce. Mudrc někoho takového nikdy nemůže opustit. Kvůli duchovnímu spojení.

Ale začátečník, který tomu nerozumí, takový ten hledající – ten by si měl najít nového gurua. Jejich ego je ještě příliš silné, takže potřebují gurua, aby ego stlačil a oni se mohli něco naučit. Je to to, co si měl na mysli?

Návštěvník F: Ano, děkuji.

Návštěvník K: *(začátek otázky není nahrán)* ...může být více sattvické. Je to to samé, jako zdokonalit svoje odevzdání?

Robert: Pamatujte si, že termíny sattva, tamas, radžas patří do oblasti jógy. Podobně jako vše ostatní, o čem hovoříme, ani ony neexistují. Existují jen v prvních stupních lidské sád hany. Když člověk poprvé začíná se svojí jógovou praxí, pak se doslechne o existenci sattvy ve srovnání s tamasem a radžasem, a s tím pracuje. Ale to je jen pro nováčky. Jste-li v přímém kontaktu se satguruem, všechno se to stává zbytečné, není to již k potřebě. Pouze odevzdání vašeho ega, odevzdání sebe, podrobení sebe sama a praxe sebezkoumání nebo čehokoli jiného, co vám mudrc řekne, abyste dělali, je jediná důležitá věc.

Návštěvník F: Existuje jeden příběh o Šrí Bhagavánovi, který vám musím povědět. Jedna dáma přišla jednou ráno za Bhagavánem a řekla mu: „Minulou noc jsem měla sen, ve kterém mě oslovila důstojná, krásna žena a já jsem v ní rozeznala chudobu. Chudoba je Šivova manželka.“

Robert: Ne chudoba, ale Parvátí (*v angličtině „poverty“ vs. „Parvati“ – pozn. překl.*).

Návštěvník F: Cože, P-a-r-v-á-t-í, je to takhle?

Robert: Řekl jsi „chudoba“.

Návštěvník F: Aha, tak to je má špatná výslovnost. Takže je to Parvátí?

Robert: Ano, Parvátí.

Návštěvník F: Parvátí. Ale v každém případě přistoupila k té ženě a řekla: „Můj syn si nevezme svoji kávu...“

Robert: Cože – kávu?

Návštěvník F: Kávu. Řekla: „Připravte prosím hrníček a dejte mu ho,“ a pokračovala, „zde je, svámí, příkaz vaší matky.“ A synova odpověď byla: „Proč to dělá, proč mi v životě překáží a otravuje mě svojí přísností?“ a pak pokračoval (*nyní je míněn Bhagaván, celé vyprávění návštěvníka v originále je zmatené a obtížné na překlad – pozn. překl.*): „když jsem bydlel na kopci, tak to také tak udělala.“ A jeho reakce je tak lidská, tak okouzující.

Robert: Aha, už vím, co máte na mysli. Musíte si pamatovat, že lidé jako Ramana odpovídají konkrétním lidem způsobem, který je určený jen pro ně. Když k němu někdo přijde a položí mu otázku, tak Ramana bude odpovídat v úrovni jeho chápání. Takže když v té době mluvil ke svým stoupencům, v běžných, lidských termínech, pak mohou pochopit, co ten příběh znamená: „Proč mi přinesli kávu a ruší tak moji askezi?“ Chtěl, aby lidé věděli, ti lidé, ke kterým mluvil, že dokonce i mudrc chce být častokrát sám v tichu a neměl by být rušen.

Jinak řečeno – v té době byl ten příběh potřebný. Neberte však tyto historiky doslova. Všimněte si také, že častokrát jsou v knihách, v knihách Nisargadatty, Ramany Maháříšihovi a v dalších knihách, pokládány stejné otázky, ale odpověď je jiná. Odpověď je dána s ohledem na zralost žáka. Takže bude vždy různá.

Stejně tak, když s mnohými z vás obědvám, tak se chovám jako člověk. Protože chcete, abych se tak choval. Nechcete po mně, abych byl divný. (*smích*) Abych tam jen tak seděl, zíral na vás a nic neříkal. Pak byste si pomysleli: „To je naposledy, co jsem ho vzal sebou na oběd.“ (*smích*) Takže když vidím, že něco děláte, udělám to samé. Když pijete pivo, napiji se také piva. Všechno je v pořádku. (*smích*)

Návštěvník F: Všechno v dualitě je bezvýznamné?

Robert: Dualita vůbec neexistuje.

Návštěvník F: Tak to, o čem si myslíme, že je dualita.

Robert: Dělejte to nejlepší, co můžete.

(ticho)

Robert: Viděl někdo z vás nedávno nějaký dobrý film?

Návštěvník I: Toulavá růže.

Robert: Toulavá růže? Jaký je to film? O čem to je?

Návštěvník I: Robert Dual nemůže pomyslet na jiná jména.

(ticho)

Robert: Dobře, v neděli chceme zkusit nějakou novinku. Místo toho, že bych mluvil, tu bude dřevěná miska a kousky papíru. Když přijdete, napíšete otázku, na kterou byste chtěli slyšet odpověď. Nemusíte se podepisovat, takže můžete sdělit, co je vám libo. A já než bych povídal, tak prostě přečtu otázku a dohromady budeme hovořit o odpovědi. Co si o tom myslíte? Jste proti?

Návštěvník H: Mohlo by to vyjít.

Robert: Může to fungovat.

Návštěvník H: Můžeme experimentovat.

Robert: Existují určité věci a někteří lidé jsou v rozpacích, jestli se zeptat nebo si myslí, že jsou hloupí, aby se zeptali. Zatímco když ji napíšete a nepodepíšete se, nebude se vědět, kdo to napsal.

Návštěvník K: Ti, kdo se chtějí podepsat, mohou se podepsat?

Robert: Jistě. Můžete se dokonce podepsat jako někdo jiný. *(smích)*

Návštěvník H: Jo, teď jste to zkomplikoval. Chystám se podepsat jako Mary.

Mary: Opovaž se.

Návštěvník H: Mary, jsi oblíbená. Čistá nevinnost, podepsaná na všech dotazech.

Mary: Roberte, pomozte mi prosím.

Návštěvník V: Roberte, řekněme, že člověk toho vlastní málo, ať pracuje, jak pracuje, nebo má špatné zdraví nebo něco podobného. Znamená to, že se mudrc chystá zničit jeho život? *(smích)*

Robert: Spíše říkejme, že se cosi chystá...

Návštěvník V: Když člověk nepřichází k mudrci s tím, že chce lepší materiální život, znamená to přesto, že když přišel k mudrci, tak že o všechno přijde?

Robert: Je to naopak. Týká se to věcí, které brání vaší konečné realizaci. Ty od vás odejdou, vy se zhroutíte a pak se přihodí transcendence. Takže kdo ví, co se stane, ale všechno je to k dobru.

Návštěvník V: Jak s to děje, že nás některé události brzdí a jiné posouvají?

Robert: Události se vynoří jako změna vašich životních podmínek. Vynoří se nejrůznějšími způsoby. Je to něco, co se musí stát, abyste se zbavili něčeho, co vám překáží. Řekněme například, že jste zamilován do svého domu. Ten dům je vaším Bohem. Ten dům uctíváte. Chlubíte se s ním každému, koho vidíte. Dům vám po mnoho let patří, jste na něj fixovaní a hodně jste na něm pracovali. A je to ta jediná věc, která vám brání ve vaší realizaci. A najednou se setkáte s někým, jako jsem já a vás dům vyhoří. (*smích*) Takže je to prospěšné!

Návštěvník K: Roberte, v posledních čtrnácti měsících jsem zažil sedm pohřbů. Jeden z nich byl mé matky, ostatně všechno to byli velmi blízcí lidé. Přišel jsem sem po dlouhé době a přesně ani nevím, co se pokouším říci – prostě vidím, že opravdu nezáleží příliš na tom, když cosi v jistém smyslu neexistuje. Zároveň vidím a cítím, že se ničeho neobávám, že nemám strach ze smrti, nezdá se, že by mě to rušilo. Ale jsem tak připoutaný k tomu, co nazýváš veteší. Dávám těm věcem sílu. Opravdu stále spatřuji svět jako důležitý. I když vím, že jsem tu na krátkou chvíli, tak mě to táhne, dávám tomu sílu. Spousta věcí mě v životě rozptyluje.

Robert: Jistě, tohle se týká většiny z nás. Proto musíme na sobě pilně pracovat a držet se otázky: „kdo to cítí?“, „ke komu přišly tyto pocity?“. Je to já-myšlenka, která je s těmito věcmi spojena. Když si uvědomíte, že za vaše cítění, jako bylo toto, je odpovědná já-myšlenka, pak už nezkoušíte odpoutat sami sebe od pocitů, ale spíše pracujete na zničení já-myšlenky. Držte se práce na já-myšlence. Když já-myšlenka zeslábne, pak už podobným způsobem nebudete pociťovat nic na světě. Takže ještě jednou, nepokoušejte se měnit váš postoj k tomu, co je vnější, raději pracujte uvnitř na odstranění já-myšlenky. Pak uvidíte, co se stane.

Návštěvník K: Takže emoce, které souvisejí s těmito náklonnostmi, budou ... ustupovat?

Robert: Ustoupí. Emoce je já-myšlenka. To vše je k já-myšlence připojeno. Kdo pociťuje citové vzruchy? Jsem to já. Kdo je ono já, které cítí emoce? Odkud přišlo? Kdo tomu dal zrod? Jak se objevilo? Co je jeho zdrojem? Najděte ten zdroj a budete volní.

Návštěvník K: Podle toho, co jste řekl, jsem vytvořil...

Robert: Samozřejmě, svojí myslí.

Návštěvník K: ...to všechno? Všechno jsem to vytvořil, všechno? Dobře, to je tedy záležitost. Myslím tím, že vidím, jak to ve skutečnosti je. A zároveň tomu nemohu pomoci – pokud jsem to všechno vytvořil. A určitě toho tvoření bylo více.

Robert: Jistě. Zkoumejte: „Kdo to vidí? Kdo to všechno vytvořil? Jsem to já.“ To vždy stočí pozornost zpět k já-myšlence. Následujte já-myšlenku do jejího zdroje, vraťte jí do zdroje a budete volní. Stále se vracíte ke zdroji, k vašemu pravému Já.

Návštěvník K: Když mluvíte o zdroji, tak nevím, co máte na mysli.

Robert: Zdroj je Bůh. Dobrý Bůh. Zdroj je božství podle tvójí volby.

Návštěvník F: Říkáte božství podle naší volby. Může to být i jeden z velkých mistrů?

Robert: Ano, samozřejmě.

Návštěvník F: Ježíš nebo Krišna nebo kdokoli?

Robert: Ježíš, Krišna, Mojžíš, Šiva, každý, koho máš rád.

Návštěvník H: Richarde, zkus si jako božství vybrat Roberta. Ti ostatní už jsou obnošení.

Robert: Vyzkoušej mě, Frede.

Návštěvník H: Tady máš už roky jistotu, že to funguje.

Fred: Mám to udělat?

Návštěvník H: Jasně, Robert je čerstvý.

Návštěvník K: Roberte, víš, že se to tu podobá svatyni Ramany Mahářišiho?

Robert: Vím.

Návštěvník K: Všichni ji užívají a všechno dostávají.

Robert: Pro ně je to vhodné. A co ty?

Návštěvník K: Myslím, že to úplně nezbytně nepotřebuji.

Robert: Je lepší, když se staneš svatyní sám pro sebe.

Fred: Slyšel jsem, že všichni mistři jsou jedno a že navzájem nejsou v rozporu.

Robert: To je pravda.

Fred: Může se zdát, že se popírají, ale ve skutečnosti jsou stejní.

Robert: Říkají, že to tak je, ale když se nikdo nedívá, tak se sejdou a odehraje se velký pěstní souboj.

Fred: Tak to jsem nevěděl, že to je takhle.

Návštěvník G: Když se popírají, tak jak by si nemohli odporovat?

Fred: Myslím, že to jen tak vypadá. Krišna prohlásil: „Všechny cesty vedou ke mně.“ A Ježíš řekl: „Jen skrze mě nebo skrze Otce.“ Zní to jako protiklad, ale já to tak nevidím.

Návštěvník K: Je to jen špatný překlad.

Robert: Říkáš to dobře Frede.

(ticho)

Návštěvník R: Roberte, dneska jsem měl zkušenost, která je ve shodě s tím, co jste říkal, když jste mluvil o tom, jak může vaše energie zničit naši přetvářku. Tu zkušenost můžu sdělit jen nejasně, velmi nejasně. Přepadla mě jakási subjektivní změna, kdy jsem se zbavil velkého množství pýchy ega. I když

jsem cítil význam oné zkušenosti, nebyl jsem to já, kdo ji vykonal. Byl to jakýsi druh propojení. Mé fungování se zaseklo. Nějak jsem změknu, nemohl jsem s tím nic dělat. Nebojoval jsem s tím. Vůbec jsem na to nebyl připraven. Asi na půl hodiny mě to zničehonic udeřilo. Něco impozantního ke mně přistoupilo a žádalo to po mně, abych se změnil. Jen jsem sledoval, jak jsem zablokován. Hlava to matně vnímala, ale uvnitř se s tím nedalo nic dělat.

Dnes večer jsem slyšel vaši řeč, byla tak krásná, protože to je to, co se mi stalo. Byl jsem si matně vědom toho, že kdybych se mohl odevzdat této impozantní subjektivní změně, vzdát se ega, této velké přítěže – jen nejasně jsem si byl vědom, co by se všechno mohlo stát. Moje myšlení ale bylo příliš tupé a ochromené. Nyní vidím, když jsem v této atmosféře, že jsem dostal šanci se pročistit. Zbavit se velkého množství odpadu. Pokud bych to mohl udělat s jasnou myslí a s láskou. Tehdy jsem si myslel, že jsem se odevzdal. Ale dělal jsem to s hněvem a nelibostí a domnívám se, že to není k ničemu. Jestli s tím nesouhlasíte, tak mi řekněte. Prostě jsem nebyl připravený.

Robert: Nesouhlasím se vším. Jsi příliš analytický. Uхни tomu z cesty.

Návštěvník R: No dobře. Je to vaše energie, která mi pomáhá, abych to viděl?

Robert: Víím jen, že by ses měl s tím vším rozloučit. Aby to už dále nebylo tvou součástí. Když do toho zapleteš příliš analyzování, tím, že okolnosti zbytečně pojmenováváš, tak tím ty okolnosti jen posílíš.

Návštěvník R: Vytvořím silnější ego?

Robert: Vytvoříš silnější ego. Nesháněj se po nějaké nové psychologické hantýrce, abys posílil ego tím, co se ti přihodí. Zjednoduš to, jako dítě. „Kdo to všechno pociťuje? Jsem to já. Kdo jsem já? Co je zdrojem tohoto já?“ To je všechno, co musíš udělat. Nemusíš procházet nějakou jinou zkušeností.

Návštěvník R: Jen opustím já-myšlenku.

Robert: Následuj já-myšlenku do zdroje.

Návštěvník R: Dobře, zde jsem si všimnul, když se ještě vrátím k dnešnímu ránu, že opuštění já-myšlenky bylo krásné. Otevřelo mě to a dostavila se neznámá průzračnost.

Robert: Ať už si cítil během dne cokoli, je to pořád to stejné – ptej se „ke komu to přišlo? Já to cítím. Co je ono já? Odkud já přišlo? Co je jeho zdrojem?“ A tak se zbavíš všeho a budeš volný.

Je to jednoduché, se toho držet. Ego miluje komplikovanost, nafukuje události. Ze všeho udělá velkou událost. Zastav to dřív, než to naroste. Se svým myšlením nepokračuj. Braň svojí mysl v myšlení.

Dokonce, i když přemýšlíte o vyšších věcech, i když vaše mysl prochází různými druhy vyšších zkušeností, učíte tomu přítrž. Mysl si s vámi jen hraje. Mysl tím zvětšuje svoje postavení. S novými slovy, s novými koncepty, s novými postoji. Chceme mysl vyprázdnit, vyčistit ji a nakonec ji vyhladit. Takže ať už myslíte dobré myšlenky nebo špatné myšlenky, zbavte se všeho a nemějte žádné myšlenky.

(ticho)

Vždy si pamatujte, že nejste tělo nebo mysl. Že jste absolutní skutečnost, že jste parabrahman, čisté uvědomění, vědomí, sat-čit-ánanda. To je vaše skutečná podstata. Bůh vám žehnej, mír, óm, šánti.